TÓA ÁN QUẬN TẠI HOA KỲ
QUẬN PHÍA ĐÔNGLOUISIANA

V/v:	**Tràn Dầu bởi Giàn Khoan Dầu "Deepwater Horizon" tại Vịnh Mexico, ngày 20/04/2010**	*	**MDL Số 2179**
		*	**MỤC: J**
		*	**THẨM PHÁN BARBIER**
	Văn bản này Áp dụng cho: *Tất cả các Sự vụ (bao gồm 10-2771)*	*	**THẨM PHÁN HÀNH CHÍNH ĐỊA PHƯƠNG SHUSHAN**

LỆNH TÒA VÀ LÝ DO

[Liên quan đến Kiến nghị Lập Tài Khoản và Dự Phòng cho Chi Phí Kiện Tụng (Rec.Doc.4507)]

Ban Điều Hành của Nguyên Đơn ("BĐHNĐ") đã đưa ra Kiến nghị Lập Tài Khoản và Dự Phòng cho các Chi Phí Kiện Tụng, nhằm nỗ lực tạo ra một quỹ "giữ lại" lợi ích chung. Rec. Doc. 4507. Theo yêu cầu của BĐHNĐ, các Bị Đơn là các bên của Vụ Kiện Liên Quận (VKLQ) khi giải quyết bất kỳ sự vụ nào của nguyên đơn này sẽ được yêu cầu giữ lại và gửi vào tài khoản lợi ích chung đặc biệt theo đăng ký của Tòa Án một khoản tiền tương đương với 6% tổng giá trị quyết toán gộp trong trường hợp nguyên đơn là cá nhân. Còn đối với các nguyên đơn là tổ chức nhà nước hoặc địa phương thì khoản giá trị giữ lại sẽ là 4% tổng giá trị quyết toán gộp. Theo giải thích của BĐHNĐ trong kiến nghị, lệnh tòa đó của Tòa Án không phải là để thiết lập nên các khoản tiền hoặc tặng thưởng bất kỳ khoản phí hay chi phí lợi ích chung nào mà chỉ đơn giản là để lập quỹ với mục đích các khoản phí lợi ích chung, nếu có, sau này có thể được thanh toán. Các quỹ lợi ích chung đó thường được sử dụng bởi các Tòa Án trong bối cảnh phát sinh VKLQ khi Toà Án chỉ định Ban Điều Hành Nguyên Đơn và một nhóm luật sư nguyên đơn liên kết hoặc luật sư nguyên đơn chính để tổ chức và giải quyết kiện tụng thay mặt cho hàng nghìn nguyên đơn và hàng trăm luật sư khác. *Xem thông tin về Thảm Họa Tai Nạn Hàng Không tại Vùng Đầm Lầy Florida ngày 29/12/1972,* 549 F.2d 1006, 1017-18 (5th Cir. 1977); *Zyprexa Prods. Liab. Litig.,* 594 F.3d 113, 128-30 (2d Cir. 2010) (Kaplan, J., đồng thời); *Vụ Kiện Gạo Biến Đổi Gen* Số 4:06-md-1811, 2010 WL 716190 tại *4 & n.2 (E.D. Mo. 24/02/2010); Fed. Judicial Ctr., *Cẩm Nang Kiện Tụng Phức Tạp, Ấn Bản Thứ Tư* §§ 14.215, 20.312 (2004).

Bộ Trưởng Tư Pháp Louisiana đã bác bỏ việc thành lập tài khoản giữ lại tại Bang Louisiana. Louisiana là một trong hai bang Bở Biển Vùng Vịnh duy nhất đã đưa các khiếu nại trong VKLQ này, bang còn lại là Alabama. Đặc biệt, Bộ Trưởng Tư Pháp của Bang Alabama trước đây khá lâu đã đạt được thỏa thuận với BĐHNĐ cùng hợp tác nhằm phát triển hơn nữa những lợi ích chung. Đây cũng là lý do chính khi Tòa Án bổ nhiệm Bộ Trưởng Tư Pháp Alabama Luther Strange làm Luật Sư Liên Kết cho các Bang Bờ Biển Vùng Vịnh. Tòa Án trong nhiều trường hợp đã khuyến khích Bang Louisiana phối hợp với BĐHNĐ và Bang Alabama để đảm bảo cho các lợi ích chung của mình trước các Bị Đơn trong VKLQ phức tạp này. Thay cho việc hợp tác hoặc nỗ lực phối hợp, Bang Louisiana, thông qua luật sư cá nhân được thuê, còn thường xuyên có động thái gây cản trở và chống lại vụ kiện.

Vừa qua, sau khi sự việc đã rõ ràng là Bang Louisiana không thể tuân thủ một số các lệnh tòa của Tòa Án này thì BĐHNĐ đã tiếp cận và đề xuất hỗ trợ kỹ thuật nhằm hỗ trợ Bang thực hiện các nghĩa vụ thành lập ESI. Đáng chú ý, động thái này rõ ràng đã yêu cầu cần phải có sự can thiệp của Thống Đốc Bang Louisiana thì mới có thể diễn ra. Trên thực tế, văn phòng Thống Đốc và BĐHNĐ đã đạt được thỏa thuận liên kết nhằm hướng tới các lợi ích chung. Xem State of La., Off. of the Governor, Mot. To File Mem. In Supp., Rec. Doc.4916.

Kiến nghị của BĐHNĐ đã nêu chi tiết về khối lượng công việc khổng lồ và số tiền đầu tư lớn mà BĐHNĐ đã ứng trước kể từ khi phát sinh VKLQ này hồi tháng 08/2010[1]. Như vậy rõ ràng là BĐHNĐ đã và đang thực hiện nghiêm túc các nghĩa vụ ủy thác của mình vì lợi ích cao nhất của tất cả nguyên đơn, cả ở cấp cá nhân và chính phủ.

Tòa Án vào thời điểm này không quyết định có điều chuyển các phần phí hoặc chi phí lợi ích chung cho BĐHNĐ hay không. Các vấn đề đó sẽ được giải quyết vào một thời điểm khác. Tuy nhiên, vẫn cần phải xây dựng cơ chế để thành lập một quỹ nhằm đảm bảo thanh toán các khoản phí và chi phí nói trên phòng khi cần thiết. Trước khi điều chuyển, cần phải có một quy trình hợp lý, phải thông báo và lấy ý kiến về các vấn đề liên quan đến tất cả các yêu cầu giải ngân trích từ quỹ lợi ích chung. Khi kiến nghị của BĐHNĐ được đưa ra đã có một số ý kiến cho rằng quỹ giữ lại hoặc sẽ được giảm hoặc có thể sẽ được bồi hoàn toàn bộ cho những người được yêu cầu phải đóng góp.

Thống đốc Bang Louisiana đã đưa ra phúc đáp đối với kiến nghị của BĐHBĐ, theo đó ông không có bất kỳ phản đối nào đối với đề xuất giữ lại 4%, với điều kiện các hạng mục phục hồi bởi Bang phải được miễn. BĐHNĐ đã thông báo với Tòa Án là Ban đồng ý với quan điểm của Thống Đốc và đã trình Lệnh Tòa sửa đổi. Bộ Trưởng Tư Pháp Alabama cũng đã cho biết ông không phản đối về đề xuất khoản giữ lại nói trên. Do đó, Toàn Án sẽ ban hành Lệnh Tòa yêu cầu tỷ lệ đóng góp giữ lại là 4% đối với Bang Louisiana và Alabama kèm theo các ngoại lệ như đã nêu và được yêu cầu bởi Thống Đốc Bang Louisiana[2].

Liên quan đến các vấn đề khác, một số bên đã bày tỏ quan điểm là các yêu cầu bồi thường được giải quyết thông qua GCCF sẽ không phải giữ lại. *Xem ví dụ,* Rec. Doc. 4682. Theo đó, Đạo Luật Ô Nhiễm Dầu 1990 ("OPA") đã yêu cầu BP phải xây dựng quy trình tiếp nhận và giải quyết các yêu cầu bồi thường, 33 U.S.C. § 2714, đồng thời yêu cầu thêm các nguyên đơn phải nộp yêu cầu bồi thường của

---

[1] Vào ngày 07/11/2011, BĐHNĐ đã báo cáo: "Đã có tổng cộng 340 luật sư từ các hãng luật khác nhau bỏ ra trên 230.000 giờ và đóng góp trên 11,54 triệu đô la Mỹ, bao gồm cả chi phí tự bỏ và chi phí chia sẻ, để đảm bảo cho lợi ích chung của các nguyên đơn và người đi kiện... Ngoài ra, các thành viên BĐHNĐ và các Thành Viên và Điều Phối Viên của Nhóm Công Tác Lợi Ích Chung khác cũng đã đóng góp khoảng 1,5 triệu đô la cho các chi phí không hoàn lại, con số này vẫn chưa dừng lại. Đồng thời, các thành viên BĐHNĐ và các Luật Sư Lợi Ích Chung khác cũng đã huy động thêm 1,8 triệu đô la vào tài khoản chung để thanh toán cho các chi phí chia sẻ khi phát sinh." PSC's Memo. In Supp. trang 9 & n.10, Rec. Doc. 4507-1 trang 12 & n.10.

[2] Giám Đốc Sở Tư Pháp Bang Louisiana đã phản đối những gì mà ông mô tả là khoản phí "dự phòng" 4%, theo ông điều đó là vi phạm chủ quyền của Louisiana. Ý kiến này không được tưởng thưởng. Tòa Án theo Lệnh Tòa của mình sẽ không xem xét bất kỳ khoản phí nào thấp hơn so với khoản phí dự phòng. Một lần nữa, tỷ lệ 4% chỉ là khoản góp giữ lại tạm thời để bổ sung vào quỹ, theo đó các chi phí liên quan có thể được giải ngân. Chấp nhận ý kiến của Bộ Trưởng Tư Pháp có nghĩa là Bang Louisiana sẽ có quyền được hưởng điều khoản miễn bất kể những nỗ lực của BĐHNĐ trong việc xúc tiến các khiếu nại của Bang. Theo thông báo của Tòa Án, Bộ Trưởng Tư Pháp rõ ràng là không hề quan tâm tới việc thanh toán các khoản luật phí cho các luật sư đến từ năm hãng luật khác nhau – những người đã đại diện cho ông trong VKLQ này. Ngược lại, Bộ Trưởng Tư Pháp đang đại diện cho các lợi ích của Bang mình cùng với các luật sư nội bộ trên cơ sở phối hợp với BĐHNĐ.

mình cho BP trước khi làm việc với tòa án, 33 U.S.C. § 2713. Do vậy, người ta cho rằng các khoản quyết toán được thực hiện thông qua GCCF không phải là hệ quả của bất kỳ công tác lợi ích chung nào.

BĐHNĐ, thay mặt cho những cá nhân trình khiếu nại đến GCCF, đã rất tán thành ý kiến tiếp tục tạo ra áp lực cả ở cấp cá nhân lẫn cấp cộng đồng nhằm nâng cao các hoạt động giải quyết yêu cầu bồi thường của GCCF. Ví dụ, BĐHNĐ đã tích cực vận động hành lang và đấu tranh kêu gọi cần phải có sự giám sát và quản lý chặt chẽ hơn nữa từ phía GCCF và Kenneth Feinberg/Feinberg Rozen, LLP. Và những nỗ lực trên đây phần nào đã đạt được thành công nhất định.

Ví dụ, ngày 02/02/2011, Tòa Án đã chấp nhận kiến nghị của BĐHNĐ (một phần) đồng thời yêu cầu GCCF và BP:

(1) Không được tiếp xúc trực tiếp với bất kỳ một nguyên đơn nào mà họ biết là nguyên đơn đó được đại diện bởi luật sư, bất kể nguyên đơn nói trên có kiện tụng hoặc yêu cầu bồi thường chính thức hay không;

(2) Không được coi GCCF, Ken Feinberg, hoặc Feinberg Rozen, LLP (hoặc các đại diện của họ) là "trung gian" hoặc hoàn toàn "độc lập" đối với BP. Cần phải thông tin rõ ràng trên mọi hình thức, bằng văn bản hoặc bằng lời, rằng các bên có tên trên đây đang hành động vì và thay mặt cho BP nhằm hoàn thành các nghĩa vụ pháp lý của mình với tư cách là "bên chịu trách nhiệm" theo quy định của Đạo Luật Ô Nhiễm Dầu 1990.

(3) Tiến hành liên lạc với người được coi là thành viên và phổ biến rằng các cá nhân có quyền được chỉ định luật sư trước khi chấp nhận bất kỳ khoản quyết toán hoặc trước khi ký vào giấy giải trừ quyền pháp lý.

(4) Không được cung cấp hoặc có ý định cung cấp tư vấn pháp lý cho các nguyên đơn không có người đại diện, bao gồm cả việc thông báo là các nguyên đơn không được thuê luật sư.

(5) Thông báo đầy đủ cho các nguyên đơn về các tùy chọn của họ theo Đạo Luật Ô Nhiễm Dầu trong trường hợp họ không chấp thuận thanh toán cuối cùng, bao gồm cả việc nộp một yêu cầu bồi thường trong vụ kiện MDL 2179 chưa được giải quyết.

(6) Thông báo cho các nguyên đơn rằng các luật sư "vì công ích" và các "đại diện cộng đồng" được chỉ định để hỗ trợ cho các nguyên đơn GCCF sẽ được bồi thường trực tiếp hoặc gián tiếp bởi BP.

Rec. Doc. 1098 at 14.

Ngay từ đầu, BĐHNĐ đã biện hộ thành công cho những nguyên đơn người Việt và những nguyên đơn không nói tiếng Anh đồng thời thuyết phục được GCCF sử dụng các mẫu văn bản và các hướng dẫn... đã được dịch thuật. BĐHNĐ còn bố trí các biên dịch viên cho các nguyên đơn. Bên cạnh đó, BĐHNĐ đã kêu gọi thành công việc phải kiểm toán GCCF toàn diện và minh bạch, thực hiện các thông lệ giải quyết yêu cầu bồi thường, và cùng với Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ, thuyết phục thành công Ông Feinberg đồng ý với hình thức kiểm toán đang diễn ra. BĐHNĐ cũng đã đấu tranh, và cũng đã thu được những thành công nhất định, nhằm yêu cầu GCCF phải xây dựng chuẩn mực nhân quả tự do hơn nữa trong việc đánh giá các yêu cầu bồi thường đồng thời đưa ra các tranh luận nhân quả tương tự trong VKLQ này. *Xem* Lệnh Tòa ngày 26/08/2011, Rec. Doc. 3830 trang 32-33. BĐHNĐ cũng đã đấu tranh thành công cho việc áp dụng luật hàng hải và đòi bồi thường thiệt hại. *Id.* At 18-27. Mặc dù GCCF

không trả tiền bồi thường thiệt hại nhưng vẫn có thể thấy rằng các động thái của BĐHNĐ đã góp phần làm tăng giá trị quyết toán cho các yêu cầu bồi thường.

Đối với hoàn cảnh cụ thể trong sự vụ này, sẽ là không công bằng khi cho phép các bên được thu lợi từ các hành động này của BĐHNĐ nhưng lại không đóng góp cho quỹ lợi ích chung đơn giản là vì họ có thể quyết toán trực tiếp với GCCF và không phải nộp một yêu cầu bồi thường trong VKLQ. Các bên khác đã nộp đơn kiện hoặc yêu cầu bồi thường trong VKLQ này, nhưng sau đó đã rút lại vì họ đã giải quyết được với GCCF. Một lần nữa, các bên nói trên có thể đã được thu lợi từ tất cả các công tác lợi ích chung do BĐHNĐ thực hiện.

Có ý kiến xoay quanh vấn đề liệu Tòa Án này có đủ thẩm quyền để ra lệnh tòa về khoản giữ lại trong (1) các trường hợp đã được nộp lên tòa án bang, sau đó được chuyển tới Tòa Án này (hoặc chuyển tới một tòa án liên bang khác, sau đó chuyển về Tòa Án này), và có các kiến nghị chưa được giải quyết, và (2) các trường hợp được đưa ra tại các tòa án bang và không bị thuyên chuyển. *Xem, ví dụ,* Rec. Doc. 4657.

Trong các trường hợp loại một, Tòa Án đồng ý với các ý kiến hiện thời có liên quan trong *Vụ Kiện Trách Nhiệm Sản Phẩm Zyprexa,* 594 F. 3d 113 (2d Cir. 2010). Trong vụ đó, tòa án quận đã áp dụng các quy định đền bù luật sư, bao gồm cả việc lập quỹ lợi ích chung, đối với một hãng luật có sáu mươi mốt kiến nghị chưa được giải quyết. Hãng luật nói trên đã kiến nghị xin chỉ thị của tòa án để bác bỏ quyết định của tòa án cấp quận. Trong khi tòa phúc thẩm từ chối đưa ra các chỉ thị[3], ý kiến hiện thời – theo đó phần lớn đều bày tỏ sự "đồng cảm", như Trang 119 – nghĩa là tán thành với quyết định của tòa án cấp quận.

Thẩm phán đồng thời đã giải thích:

> Trong khi [tòa án quận] phải [xác định liệu mình có đủ thẩm quyền hay không] trước khi đảm bảo đúng quy định pháp lý của sự vụ thì bản thân tòa án quận được ủy quyền đưa ra các lệnh tòa duy nhất kể từ khi vụ việc được trình lên cho đến khi có quyết định cuối cùng về tính pháp lý.
>
> …
>
> Như vậy, lệnh tòa của tòa án quận được coi là "bổ sung cho tính đúng luật" và có thể được ủng hộ bất kể kết luận sau đó cho rằng tòa án này thiếu thẩm quyền để giải quyết sự vụ.
>
> Trong trường hợp này, phán quyết bị bác bỏ chỉ áp dụng việc đánh giá nhằm xây dựng quỹ với mục đích bồi thường cho các luật sư khi họ chứng minh được rằng các nỗ lực của họ đã tạo ra được lợi ích cho các nguyên đơn *Zyprexa* nói chung. Thậm chí nó ít liên quan hơn đến tính pháp lý cuối cùng so với các lệnh tòa chuyển các phí luật sư, là các vấn đề mà theo đó tòa án duy trì thẩm quyền ngay cả khi sau đó tòa án bị xác nhận là không có đủ thẩm quyền. Theo đó [người khiếu nại] không bị ngăn cản việc phản đối phân bổ các quỹ với điều kiện họ không có bất kỳ lợi ích nào từ các nỗ lực của luật sư trong trường hợp luật sư này nhận được một phần quỹ phân bổ. Ít nhất là trong các hoàn cảnh này lệnh tòa bị bãi bỏ chính là một sự bổ sung cho tính pháp lý và thuộc phạm vi quyền hạn của tòa án quận.

---

[3] "[Hãng Luật] không đưa ra bất kỳ cơ sở thực tế hay pháp lý nào khiến chúng tôi phải kết luận rằng tòa án cấp quận đã chiếm quyền hoặc rõ ràng là đã lạm dụng quyền" *như trên tại* 118-19.

> Quyết định của tòa án quận nhằm trì hoãn việc xem xét các phản đối có thẩm quyền cũng nằm trong phạm vi quyền hạn cho phép. Trong khi các tòa án quận được yêu cầu giải quyết tất cả các nghi ngờ liên quan đến thẩm quyền ngay từ thời điểm đầu của vụ kiện thì bản thân các tòa án quận có trách nhiệm to lớn phải quản lý các lệnh tòa của mình trên cơ sở đảm bảo "tiết kiệm thời gian và công sức cho tòa, cho luật sư và cho các nguyên đơn." Ảnh hưởng của việc đảm bảo nói trên trong trường hợp này, và trong một số VKLQ hay các vụ sai phạm dân sự phổ biến khác, thường dẫn đến các quy trình xử lý khác nhau.
>
> Các vụ sai phạm dân sự phổ biến, theo như thuật ngữ ám chỉ, sẽ sinh ra nhiều vụ kiện tụng. Các nguyên đơn kiện lên các *tòa án* mà họ cảm thấy thuận lợi hoặc có thể sẽ được thuận lợi kể cả, trong nhiều trường hợp, các tòa án bang. Thực tế, một số người hư cấu vụ việc của mình theo cách làm gia tăng các vấn đề liên quan đến khả năng bãi bỏ. Trong khi đó, các bị đơn bị ảnh hưởng bởi các quan điểm tương tự, thường đệ trình nhiều sự vụ như thế lên các tòa án liên bang. Các bước chiến thuật này ngược lại thường dẫn đến việc rất nhiều các kiến nghị bị gửi trả để điều tra thêm, giống như đã xảy ra trong VKLQ này. Theo số liệu thực tế thì các [nguyên đơn] đã phải kiến nghị tái điều tra trên 50 trong tổng số các sự vụ *Zyprexa.*
>
> .....
>
> Thẩm phán cấp quận chịu trách nhiệm quản lý các tình huống phức tạp như vậy có thể kết luận rằng tòa án, đặc biệt là ở thời điểm mới bắt đầu vụ kiện, nên dành thời gian vào các hoạt động hơn là để đưa ra các quyết định liên quan đến hàng chục hoặc hàng trăm các kiến nghị bị gửi trả của các cá nhân... Quyết định cho từng kiến nghị trước khi xử lý các vấn đề khác liên quan đến tất cả hoặc phần lớn các trường hợp do đó có thể yêu cầu phải tiêu tốn đáng kể cả thời gian lẫn nguồn lực, theo đó có thể làm ảnh hưởng đến tiến độ của toàn bộ vụ kiện. Các trì hoãn dạng này có thể sẽ gây ra tác động xấu tới kết quả của các VKLQ trong khi các VKLQ là nhằm "thúc đẩy việc thực hiện có hiệu quả" các hành vi có liên quan đến các vấn đề chung trong thực tế.
>
> Trong khi tất cả các sự vụ đều tùy thuộc vào thực tế của nó, tôi không thể nói rằng quyết định của tòa án quận trong việc ưu tiên giải quyết hàng nghìn các sự vụ *Zyprexa* hoặc thực hiện các sắp đặt khác thông qua việc tập trung giải quyết hàng trăm các kiến nghị điều tra bổ sung còn tồn đọng lại là một hành vi vô ích vốn đã gắn kết với chức năng quản lý lệnh tòa.

Tương tự tại 126-28 (Kaplan, J., đồng thời) (bỏ qua các ghi chú và trích dẫn). Tòa Án đồng ý với các phân tích của Thẩm Phán Kaplan. Theo đó, quy định khoản giữ lại sẽ được áp dụng cho các trường hợp có kiến nghị điều tra bổ sung còn tồn đọng.

Đối với các trường hợp loại hai, những trường hợp trước khi được trình lên các tòa án bang thì tòa án quận, *liên quan tới Vụ Kiện Gạo Biến Đổi Gen*, đã thông báo là việc yêu cầu tất cả các luật sư – bao gồm cả các luật sư có vụ kiện tại tòa án bang – những người có lợi ích từ công việc của luật sư được chỉ định phải đóng góp vào quỹ lợi ích chung sẽ giúp tránh được các tình trạng làm giàu bất chính và do đó đảm bảo được công lý, tuy nhiên tòa án quận không thể áp dụng nguyên tắc này đối với các sự vụ cấp bang do không có đủ thẩm quyền. Số 4:06-md-1811, 2010 WL 716190 at *4-5 (E.D. Mo. Ngày 24/02/2010) (trích dẫn trong *Showa Denko K.K. L-Tryptophan Prods. Liab. Litig.-I,* 953 F.2d 162 (4th Cir. 1992); *Hartland v. Alaska Airlines,* 544 F.2d 992 (9th Cir. 1976). Tuy nhiên, trong *Vụ Kiện Trách Nhiệm Sản Phẩm Găng Tay Latex*, tòa án quận đã yêu cầu hai luật sư đã từng có vụ kiện tại cả tòa án VKLQ cấp liên bang và tòa án cấp bang để đóng góp vào tài khoản dự phòng một phần tiền quyết toán thu

được để được tiếp cận với các tư liệu giải quyết được lưu giữ tại kho tư liệu. Số 1148. 2003 U.S. Dist. LEXIS 18118 (E.D. Pa. ngày 05/09/2003). Tòa Án giải thích,

> [Lệnh Tòa Quản Lý Sự Vụ] chỉ áp dụng đối với các nguyên đơn được tiếp cận với các tư liệu giải quyết trong kho tư liệu. Giống như bên đệ đơn, luật sư của nguyên đơn đại diện cho các nguyên đơn cấp tòa án bang cũng như cấp tòa án liên bang. Việc cho phép [luật sư] sử dụng thông tin phát hiện trong các sự vụ cấp bang của mình mà không tính phí sẽ dẫn đến những tình huống khó khăn bất thường và ngoài ý muốn. Theo thông báo của Special Master, [Lệnh Tòa Quản Lý Sự Vụ] là nhằm tránh "áp đặt lên các luật sư, bao gồm cả Ông Benjamin, người có các sự vụ còn tồn đọng cả ở tòa án cấp bang và liên bang, các gánh nặng mơ hồ trong việc sử dụng sản phẩm công tác của BĐHNĐ riêng trong các sự vụ tại tòa án liên bang và không sử dụng trong các vụ kiện tại tòa án cấp bang".

Tương tự tại 5*; *xem* Lệnh Tòa Quản Lý Sự Vụ số 17¶ 3(f)(3), *Liên quan đến Fosamax Prods. Liab. Lit.,* Số 1:06-md-1786 (S.D.N.Y, ngày 28/04/2011), ECF số 1012 ("bất kỳ luật sư của nguyên đơn nào có các sự vụ không liên quan đến VKLQ những người sử dụng bất kỳ yếu tố nào của sản phẩm công tác lợi ích chung liên quan đến VKLQ, hoặc những người tham gia vào nghị quyết hợp tác với BĐHNĐ và những người không ký vào thỏa thuận Tùy Chọn Đánh Giá, đều được áp dụng quy định [đánh giá giữ lại 9%.]"). Theo đó, Trung Tâm Tư Pháp Liên Bang đã có văn bản,

> Các Tòa Án có thể chuyển các đóng góp của bị đơn, hoặc luật sư của nguyên đơn ra khỏi các khoản thanh toán quyết toán cá nhân nhận được. Các chi phí có thể sẽ không bị áp đặt bởi thẩm phán được chuyển nhượng đối với các luật sư **không có sự vụ nào liên quan đến VKLQ và những luật sư không sử dụng tư liệu giải quyết cấp liên bang.**

Fed. Judicial Ctr., *Quản Lý Vụ Kiện Liên Quận trong các Sự Vụ Trách Nhiệm Sản Phẩm, Cẩm Nang Hướng Dẫn cho các Thẩm Phán Chuyển Nhượng* 14-15 (2011) (rất quan trọng)

Theo đó, yêu cầu giữ lại sẽ không áp dụng cho các sự vụ tại tòa án cấp bang trong trường hợp luật sư của nguyên đơn hiện tại hoặc trước đây chưa từng có các sự vụ khác liên quan đến VKLQ và những người chưa từng tham gia hoặc chưa từng tiếp cận với quy trình giải quyết sự vụ được áp dụng trong VKLQ này.

Theo như trên đây,

LỆNH TÒA QUY ĐỊNH các Bị đơn phải giữ lại và chuyển một khoản giá trị tương đương với bốn phần trăm (4%) tổng giá trị quyết toán bằng tiền, các phán quyết liên quan đến tiền hoặc các khoản thanh toán bằng tiền khác được đưa ra kể từ ngày 07/11/2011, bởi hoặc thay mặt cho một hoặc nhiều Bị đơn cho Bang Alabama hoặc Bang Louisiana, hoặc cho bất kỳ một tổ chức chính quyền địa phương nào trực thuộc, phát sinh ngoài sự kiện thảm họa Macondo */ Tầng Nước Sâu*[4] vào tài khoản phong tỏa có sự giám

[4] Yêu cầu chuyển "một khoản giá trị tương đương với" tỷ lệ phần trăm được chỉ định là nhằm đảm bảo cho các bên có sự linh hoạt trong bàn thảo quyết toán. Có thể các nguyên đơn sẽ nỗ lực bàn thảo quyết toán với một hoặc nhiều Bị Đơn mà nhờ đó (các) bị đơn có thể đồng ý thanh toán các khoản phí lợi ích chung (và/hoặc các khoản phí luật sư khác) *trích từ* khoản quyết toán gốc, đây là một phần trong các điều khoản quyết toán được đã được bàn thảo. Tuy nhiên, trong trường hợp (các) bị đơn theo yêu cầu không có thiện chí tự nguyện đóng góp quỹ dự phòng ngoài khoản quyết toán thì phần giá trị dự phòng (không có phán quyết cuối cùng hoặc lệnh tòa khác yêu cầu Bị Đơn phải trả một phần hoặc toàn bộ phí luật sư) sẽ được dự phòng hoặc "giữ lại" trích từ phán quyết dưới dạng tiền, quyết toán bằng tiền hoặc các khoản thanh toán bằng tiền khác mà

sát của tòa án, để thành lập quỹ mà nhờ đó các khoản chi phí kiện tụng lợi ích chung có thể được thanh toán, nếu và theo sự quyết định của Tòa Án, vào một thời điểm thích hợp, theo đúng các quy trình được quy định trong lệnh tòa sau đó của Tòa Án. Không có khoản giá trị nào sẽ được giữ lại hoặc "dự phòng" từ các khoản thu hồi của Bang Alabama hoặc Bang Louisiana mà không phải là tiền. Đồng thời cũng không có bất kỳ khoản giá trị nào được giữ lại hay dự phòng đối với các chi phí giải quyết phản hồi đang diễn ra, các chi phí trung gian gia tăng liên quan đến giải quyết phản hồi, hoặc các chi phí phát sinh khi tham gia vào quá trình NRDA.

CŨNG THEO LỆNH TÒA, các Bị Đơn, hoặc bất kỳ người đại diện nào đang hoạt động thay mặt cho Bị đơn, đều phải giữ lại và chuyển một khoản giá trị tương đương với sáu phần trăm (6%) tổng giá trị quyết toán gộp bằng tiền, các phán quyết bằng tiền hoặc các khoản thanh toán bằng tiền khác được đưa ra kể từ ngày 07/11/2011, bởi hoặc thay mặt cho một hoặc nhiều Bị Đơn cho nguyên đơn, người được coi là thành viên hoặc người khởi kiện khác, phát sinh ngoài thảm họa Macondo / *Tầng Nước Sâu* (ngoại trừ các quyết toán, phán quyết hoặc thanh toán khác cho nước Mỹ), vào tài khoản phong tỏa có sự giám sát của tòa án, để thành lập quỹ mà nhờ đó các khoản chi phí kiện tụng lợi ích chung có thể được thanh toán, nếu và theo sự quyết định của Tòa Án, vào một thời điểm thích hợp, theo đúng các quy trình được quy định trong lệnh tòa sau đó của Tòa Án[5]. Cụ thể, yêu cầu giữ lại này được áp dụng cho tất cả các sự vụ được đệ trình hoặc chuyển tới tòa án liên bang và trở thành một phần của VKLQ, bất kể kiến nghị yêu cầu điều tra bổ sung có được đệ trình hay không, các bị đơn đã giải quyết trực tiếp với GCCF, hoặc các nguyên đơn tòa án cấp bang được đại diện bởi luật sư và luật sư này đã từng tham gia hoặc tiếp cận với quy trình giải quyết sự vụ được thực hiện trong VKLQ này. Đối tượng được miễn yêu cầu giữ lại là các luật sư tòa án cấp bang những người chưa có bất kỳ một sự vụ nào liên quan đến VKLQ này và những người chưa bao giờ được tiếp xúc với quy trình giải quyết sự vụ được thực hiện trong VKLQ này. Không có nội dung nào trong Lệnh Tòa này có chủ ý áp dụng đối với các phán quyết, các quyết toán hoặc các thanh toán khác giữa BP, Transocean, Cameron, Halliburton, Weatherford, M-I, Anadarko, MOEX, và/hoặc các Bị Đơn khác hoặc bất kỳ một đơn vị bảo hiểm nào của họ.

Các Bị đơn phải chuyển các khoản đó tới Lục Sự Viên, 500 Poydras Street, Room C-151, New Orleans, Louisiana 70130 để được chuyển vào Tài khoản và Dự phòng số 2179 của VKLQ dành cho các Chi Phí Kiện Tụng Lợi Ích Chung ("Tài Khoản Dự Phòng Số 2179 VKLQ").

Tất cả các khoản chuyển về Tài Khoản Dự Phòng Số 2179 VKLQ phải kèm theo thông tin về đối tượng và luật sư chuyển; khoản thanh toán được thực hiện thay mặt cho Bị Đơn nào; tổng số tiền quyết toán, phán quyết hoặc khoản thanh toán khác; và nguyên đơn, hoặc người được coi là thành viên liên quan đến quyết toán, phán quyết hoặc khoản thanh toán được thực hiện.

Thông tin nói trên phải được bảo mật, mọi hành vi tiếp cận thông tin này chỉ được giới hạn theo đúng quy trình được nêu tại Phán Quyết Tiền Sơ Thẩm Số 9; theo đó, Phil Garrett CPA phải kiểm soát các thông tin nói trên và gửi báo cáo định kỳ tới Tòa Án và Ban Liên Kết Nguyên Đơn. Việc tiết lộ thông tin phải có sự phê duyệt của Tòa Án này.

---

nguyên đơn nhận được, mọi việc sau đó sẽ do Tòa Án giải quyết. Trong khi các Nguyên đơn có thể có quyền tìm kiếm các khoản phí lợi ích chung hoặc phí luật sư theo điều khoản thay đổi chi phí có thể được áp dụng, không có nội dung nào trong Lệnh Tòa *này yêu cầu* bị đơn phải trả phí lợi ích chung cho nguyên đơn và/hoặc phí luật sư.

[5] Trong trường hợp Bị Đơn không đồng ý trả khoản giá trị tương đương với tỷ lệ phần trăm giữ lại của khoản quyết toán gốc, *xem supra* note 4, thì Tòa Án chủ trương, đối với các nguyên đơn có đại diện là luật sư, khoản giữ lại sẽ được khấu trừ vào phần chi phí dự phòng của luật sư ngoài một phần khoản thu của khách hàng.

Không bên nào hoặc luật sư nào có quyền lợi cá nhân đối với bất kỳ khoản tiền chuyển nào hoặc với bất kỳ khoản quỹ nào được lưu giữ trong tài khoản có sự giám sát của Tòa Án; cũng như không có khoản quỹ nào cấu thành nên tài sản của bất kỳ bên nào hoặc luật sư nào đồng thời các quỹ cũng không bao giờ bị tịch thu để trả nợ cho bất kỳ bên nào hoặc luật sư nào; các quỹ cũng không bị phân bổ, giải ngân hoặc phân phối trừ khi có quyết định của Tòa Án.

Mọi thắc mắc liên quan đến quy trình làm việc với Lục Sự Viên xin vui lòng liên hệ Kim Lange, Financial, Clerk of Court, 504-589-7786, kim_lange@laed.uscourts.gov. Mọi thắc mắc liên quan đến bản chất của các khoản tiền gửi vui lòng liên hệ với Philip Garrett, CPA, Garrett and Company CPA's, 117 Fairgrounds Boulevard, Bush, Louisiana 70431, 985-635-1500, pgarrett@garrettco.com.

ĐÃ KÝ tại New Orleans, Louisiana, ngày 28/12/2011.

(đã ký)

Thẩm Phán Cấp Quận tại Hoa Kỳ